Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno
[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 631

316

plici rōne ꝓbat̄ purgatoriū̄ esse
Rimo eni ꝓbem⁹ purgatoriū eē
p rōne viua. Et h̄ multi rōnib⁹ ꝓba
ri pōt. Pūo rōne hūane culpe. se
cundo rōne vere ꝑnie: tertio rōe
diuine glorie.

Prima ps articuli primi. scʒ quō triplici argumēto ōndit̄. s. ꝙ necessariū̄ est purgatoriū̄ esse ratione culpe.

p Rimo ꝓbem⁹ purgatoriū esse rō
ne culpe. Pctā q̄ppe hoiuʒ tria i se
hr̄e ꝓbant̄. Pūo q̄dē sunt volun
taria. scdo sunt ineq̄lia: tertio sūt emēdabilia

Q꞉ q꞉ pctā volūtaria sunt probatur purgatoriū̄ esse. Cap. j.

Rimo eni sunt volūtaria. Nō est
p dubiū ꝙ pctā oia q̄ actualia noia-
mus volūtate seu volūtarie ꝯhūt
q̄re volūtate ꝯria ea relinq̄re ne-
cesse ē. Manifestū est eni ꝙ q̄dā subito imꝓ
uisa morte rapiunt̄ siue ꝑ gladiū siue ꝑ suf-
focationē̄ siue aliq̄ alio mō sicut p̄dictuʒ est.
In his aūt locū nō hʒ ꝯria voluntas q꞉ nec
etiā cogitat⁹ ē de correptiōe vel emēdatiōe.
Secū igit̄ deferūt aīe hmōi crimia ⁊ pecca-
ta. Cū igit̄ nec cū eis trāsferant̄ in celuʒ nec
ꝓ eis detrudant̄ in infernū ncc̄e ē eas expia
ri anteq̄ʒ in celestē gloriā trāsferant̄. Quis
igit̄ sapiēs penset vasa ꝯtumelie fieri vasa
glorie nisi in fornace materiali p̄us bñ fue-
rint depurata. Est igit̄ locus vbi purgatio
ista seu expiatio fieri dʒ. Ampli⁹ nō est dubi
um intelligētib⁹ pctā quedā licʒ voluntaria
esse leuia. ꝓ q̄b⁹ infernalia supplicia nō de-
bent̄ cū hmōi etiaʒ culpis impossibile ē vo-
lare in celuʒ. purgabunt̄ igit̄ aīe hūane ab
hmōi pctis anteq̄ʒ recipiant̄ in celū q̄re ali-
cubi ncc̄e ē hāc purgationē̄ fieri ⁊ ita in aliq̄
loco ⁊ hic ē loc⁹ quē purgatoriū noiam⁹.
Obiectio Q꞉ si quis dixerit q꞉ hmōi pctā
cū ipso corpe deponunt̄ ⁊ sola depositione
corpis dicit tūc aīam hūanā liberā atq̄ʒ mū-
dam merito q̄rit̄ ab eis ꝓpt̄ q̄d nō etiā ma-
iores culpe. s. mortales exuūt̄ ipa corpis de
positiōe. Preterea māifestū est q̄dā vitia q̄-
dā volūtate tenati⁹ inherē̄ aīab⁹ hūanis et
q̄sdā difficile mobiles ⁊ ꝑ ꝯrias ꝯsuetudīes
paulatim minui vel remitti donec radicitus
extirpent̄. Sic quippe se hñt ex necessitate et
de maculis q̄ ex hmōi relinquūt̄ in aīabus.
De hmōi igit̄ maculis ꝙ momētanea ⁊ subi
ta corpis depositiōe abstergi nō possint ma
nifestū est ⁊ ꝓpt̄ h̄ longa ⁊ forti purgatione
indigē. Addam⁹ q̄ʒ ꝙ q̄dā mortales cul-
pe ex volūtate facili⁹ deserunt̄ q̄busdā lau-
dib⁹. Facili⁹ eni quem penitet de homicidio
vel latrocinio q̄ʒ a risu mimo vel delectatiōe
cibi ⁊ pot⁹ ⁊ h̄ ē q̄m pctā illa ḡuissima horro
re suo deterrēt ⁊ a seipsis diffigant rōnales
mentes. Illa vo suauitate sua aīas nr̄as al-
liciūt ⁊ retinēt compr̄hēsas. q̄re si ista leuiora
tam facile relinquūt̄. vt sola morte corporis
deleant̄ q̄to forti⁹ illa q̄ ꝯstat eē miōris ad-
herētie atq̄ʒ tenacitati. Et ex h̄ seq̄ret̄ ꝙ dece
dens cū ḡuissimis culpis absq̄ʒ alia penitu-
dine solū ꝑ depositionē corpis saluaret̄ q̄ tā
ḡuia q̄ʒ leuia ꝑpetrasset. q̄ quidē absurdissi-
ma sunt.

Q꞉ purgatoriū̄ sit ꝓbat̄ respectu ineq̄liū pctōꝝ. Capitul. ij.

Ecūdo eni pctā sunt ineq̄lia. Ma
s nifestū est eni nō oia pctā eq̄lia eē
nec dubiū illa expiari posse ꝑ pe-
nitentiā vel penā. Ineq̄liū autem
pctōꝝ expiatiōes eq̄les esse nō pñt quēad-
modū nec econūso. s. eq̄liū ineq̄les equales
inq̄ʒ vel tpe vel ḡuitate vel etiā aspitate. q̄re
si q̄ aīe eq̄lia hñt pctā ⁊ simul inceperit expi-
atiōes pctōꝝ suoꝝ vel impossibile erit alterā
p̄us exire de corpe suo q̄ʒ alterā vel alterius
expiatio complebit̄ p⁹ exitum a corpe suo.
Manifestū quippe ē q꞉ nō est impossibile al-
terā pri⁹ exire de corpe suo q̄ʒ reliquā. Simi
liter nō est impossibile vtrāq̄ʒ exire de corpe
ante completā expiationē alterutra exiuerit
vel vtraq̄ʒ cōplēda igit̄ erit expiatio hmōi i
futuro ⁊ ꝓpt̄ h̄ in aliq̄ loco ⁊ h̄ est loc⁹ pur-
gatoriȷ̄ de q̄ est sermo. Obiectio Si vo
aliq̄s dixerit q꞉ p⁹q̄ʒ incepit purgationē ne-
cesse ē morari eā in corpe suo donec ꝯsuma
uerit eā q̄ in eo tpe nō possʒ occidi hō ille vel
mori q̄ꝺ q̄dē est ridiculosum ⁊ friuolū māi-
feste. Ampli⁹ māifestū est eni nō oēs penitu
dines interiores eq̄les esse nec oīa vitia vel
pctā Aut igit̄ detmiatū ē q̄ta hmōi pēitudo
siue afflictio atq̄ʒ dolor penitudīs sufficit ad
plenam expiationē aīarū ꝯfectāq̄ʒ reconci-
liationē ad creatorē. aut non est determina-
tum. Si quis dixerit determiatā esse q̄tita-
tem necesse habet intelligē hoc altero duoꝝ
modoꝝ. Primus modus est vt intelligat
vnam aliq̄ʒ q̄titatē pnialis doloris que suf-
ficiat ꝓ oibus eque vʒ ꝓ magnis vt ꝓ ꝑuis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0631
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG